

121

121

1. III. 1946

רחוקים שלנו

אנחנו בחרנו רק את שנינו בן בחרת אחרים
 אצלי כבר חל שנינו בראי.
 בראש אנחנו חלוקה את העולם אמנו בן, למה תמיד
 חייך את שנינו. את רק אחיך וגם את בצלחה, כי שיל
 שיל לא יאמר צחוק בקול רם בפתע אולם. הם אולם
 חלוקה שנינו אצלינו. אך אכתאך ולא אחיך, את
 כבר אעלה אבותינו. וראית את אצלי לא אחיך?
 אנוגע אפתי רק את פולקום אפיונו בן, אינו
 אנוח אנוח רק בזה את כל פתע אפתי, אסתפק
 בשלח אתה בראש אכתאך וראיתנו היא איתנו.
 גבתי את בחרתי. רק שנינו אכתאך וראיתנו את שנינו
 אנוח אפתי את שנינו בקרוב חלוקה אפתי קרובות,
 אתה אכתאך בקרוב, ומה שאתה אכתאך את
 הפקידים אכתאך את שנינו אכתאך את שנינו.
 את נאיתי את שנינו אכתאך את שנינו.
 בתי אפתי את שנינו, את שנינו אכתאך את שנינו.

בדיק באונו יום, באה פקודה על התבונה לקום
 למו אנו נמצאם כיום. אופן למחילתו אוננו הלבנת
 האטרה ונסתו בקריס.

בלבאנו למקום החג, אוננו לקבין שאן אנו אסכיאם
 אסיבור לשיה קאפס. אנו כובם אחת אהלתיים; כואם
 אטפאם בקריס או כואם לעריה אסיבור הכלי על

הפאזה. אחי ביבור דין פקבין עלנו אהין אמקד
 הפאזה, באה תורה שלטארים את כואנו אטפאו
 בקריס. יחד עם כם הפכה. אק אנו לא נקדו

יואם בקריס, פרו יקחו אוננו אלהות רגילות.
 באק יאנים טפאנו קבת בקריס. ביש השלישי (יה
 כה יום חגל בלבול) היה אכז האוויה כל זא יכאנו

אלאזה. אחי הצברים, באה האנדה אמקד הפאזה
~~אח~~ ~~אח~~ אשכבא יט פרשת אפאדי חאסר אנש
 אטפאו בקריס, אפוד לעריה אסיבור הכלי על הפאזה.

אנ צופתי אסיבור הכלי. בבר אחרת ביום סגרת
 אקדו בחד סאובל. אלה אפע הצברים פני
 בקורנא עלנו בקה אהיונוה יביאם אים לבת.

בין פיתר, הקלטת גם את כלול יציאה. והנה בא
 בקרבתי ואוביץ אי, לבואם קהל פרט אי, כי אני
 אסוגר אלבוגה גם ליום לבתי. ענין זה הכניע
 את קצת. בתדתי תוכל בקלט לראיון עם אפרק
 הנדבד. בתור סיבה לראיון, בתדתי לרובת את אלבוג
 לפאזה אחרת.

פנחה בבבא, שחיל לא יבול אפניץ ישר ^{לפני} ~~לפני~~
 זכורה. זכיק אלסת בפדדדה. ים ז כלול לא לאסור
 פכטיס. לאי לאינע סובה, אבל הכבי לפניץ לפה
 לאע רובת, אוכרח את אלבוג את פלי פדדדגות
 פ'ותר נאוכות. הדק בו פכסה קלטת וכו'ובן
 לפיא הפניץ לאלכר הפאזה. הקיבזר, את פראיון
 עם אפרק הנדבד, לא סיכרו אי-אתק פגם פוראלי.
 היעט אלצאינו, לא היית אפניץ הראיון. אבל כולת
 פכסה פ'לפני; הלפת לא היית אסוגר אלבוגה. ולא
 רק הלפת לא לעדתי, אלא כל יאור פלפניץ לא
 נעלו פי יותר. אלבוגות פכנילות לא סוגרת יותר,
 ולפיל בקריכס לא יצאתי, כי אני לייק לפידוד

ככאלי הפולחני. בסכום היה שלש יצא אהוקי.
 בנת ליה ילמי לינוי וצאי ליה אבכתולות
 חז לינוי בלם הפולחני. לבינו את כל נפצי בקריס
 אלהבב האטה. בסיפור החבל אהטיח לכה כל
 תפקידינו הוא: ליעול בקפלות. אך היה לבדו יום
 גליש במחול חובל אהל-אלן אין אנו יוצאים לקריס.
 מקובל של יום שני, ילמי ביקורת של אהקב הכבוד.
 חיל כל אהתגל בל קצין וכל סגל אכובים, גאצלו
 סכול בסדר. קיבלש, אה כן. הוצלש בכורה אהקצין
 שליל אצאה ושלל בקריס. אך אה אללות שלחול
 אי אהש אלהבב קוב, של, רוח-הכול יתב. לכן אה
 בקצין לכה בלה קריס, תלמי אהתם אל הארפת
 של יב חדר-האובל-לם אנו אהלים בל קירות
 גל-והאקאה הפה תלדור. פקאה ח'א פקאה,
 שללנו ולינו. האט לט קריס, והתחלנו אהתרוצץ
 סדיים. אה הספקנו לוד אללות אהדיים בלה הקפלה,
 (כי ביהים היעל שלם אהל-והשלם שלם לז ~~היה~~ קריס)
 וחזי ילמי הפסקה בליות, אה פתוח האטלן והה

356

ה' תר"א פ' ה' ה' ה'

הוא פקודה חבלה, הפלם אפיקר פגדוג: "תכל' ואי
לקחת את הקרנים אפארפסת, ארפסת חזר האכל
בה לא חוסק אכונות: האוצף לא צריק היה לחזר
פלם יגיע לא בדליו. בליוז בלן קצר אצלו פקרים
בנקואס אכוסם דברפנטם, ואנטו כולנו פוכדנו
את עברי הפגובה, ופיתפכרנו לא יוכל דקל
לצדו אמתו ולקרא חברה אפורה.

ב' י' א, פלפנ פכפריים לא פיספקר: אכרוב.
אק פגיזי אי דקלפ, איק אפלה לא לצחוק או לפחז
לחייק, פלאלפ פם חיי יואים פלנו. ול"ק לא לפכוח
לבא בה פלפל אפוק כצירות זאורה, זכא פלי אפתיים
לכא כרצירות. זכא דפנלם פלפן אקל פקרות
אזוכות, או סתם פקרות סותרות אמת את
כמות, זכא אכ פלי פלפלי פנים זכא פכזמה פלי
י' ככפ, כצירות אפיקה, פלפן זאור זכר אוחל.
אק י' אכרות, לפתפכרנו לכ ופלפלה פנים
לא זכרות קשים אוחבים, ~~פלפן~~ ולפנים אין כלל
כצון לחייק, אולי פוקא פפופק.

החלף יתכן שאתר ומחנות לא אכתוב רק אכתוב.
קבוצה רשיון יצאה לפני שנים מאוחרות. אני חושב שיש
באמצעות ובימים. אכן אין לי היכרות לשיעור אי
היבטאות אחרים.

אני יודע שאם תשיב לי פהלת המילון יודע
המחנה. אני לא קבוצה רשיון את אכתוב א"ל, זה
מאותו יום שהצטרפת לשיעור הרוחב אכתוב אכתוב
כ"א. אני אכתוב אכתוב זה לא פהלת וקבוצה
שקט. אני יודע כי האם ואקבול לך ב"ל!
ה" לאם החלף ושום אכתוב, וקבוצה אכתוב
כמה נקודות חרות. אכתוב

אכתוב

2. 11. 1946

רחל'ה לאו

אבתך לא קרית אהאלי, דבז באה אפז ביום
 זאנטורפן ואחי בבוקר אדריסל.
 ביו זי ליקחים לא קרם, פאנסל או זא. שט ברעם
 אנלן דרעי את נרצון אפיל; פאכטה שאני אחכה לו,
 וזעז פאוויר שפיה זרעל אאוד. גינתים חל שינוי נבר
 באזע פאאוד. פאליק ארבת פז, אק פירח פאכק
 לפחסי. ביום גוא יום חורפי גפלא. ארטה פלז פאכס
 את פאזאז, אפיל זאזעם לא אפוטלם. כאוין באופן יחסי
 ארונה פלע, וזאזע פזיאודעי ביו אנו נאצאם.
 ישג בדר אקואות לפעיל שקלת לד אדק. אפיל יחד
 למ פלע, אזע פאוויר שקט זעז לא קר הייתה.
 בק. פאול פלע בועל. וזאזע פאול פאאז,
 פופיל צב לבנעז חלוי, אפז כי לא זבאי לבין.
 אום נפוצב כאן אפיל, פלוד פלעל נפוצב את
 פאקאם ופלוד זאנטורפן או אדריסל גפאלע.
 אן לבין כל אישה אינ'לה בו. אק פלעלע פאזע

אפיקה הכבי שתלפיה זוי אסתאק קצת אפאחש.
 אם פלאוף תתאמה, פיה אין ספק שאחי יצטרכו
 להתחיל באופן רציב לטפל בקריתם. האלק הימים
 לאנו נמצאם כאן, לא פלקילו בהם טיפול ארובה,
 ודאי לאז באוויר אפויים האחרונים, לא הוסיף גם
 הוא הקלות התלחם, בק לעבודה אסדיבת תפיה
 לא אלתה, גם לעבודה בקור-אם כי יפה בחול-
 גם כן לא אוסיפה לילאות ארובה. בק לעבחינות
 אלו כדאי אסתאק אפילו זיום אחרי.
 אהא ביית לפא נוספה אצו קצין הסף הענין
 החופש איטייה. האבת אלו אפראות או את האבת
 לקחת אהא ופד האיה אדלמאס-לפא נמצא בפאורט.
 יחד לפ בה רצית אהיה, אם בן האפריזיות אכירוב
 בלני, כפ בקרר אידיף אפא לאורא אפסיקה אפם
 את אפרתה, תוק העיחה פתגיה קוטי רצית נוסף,
 פלא אצו לעארי האת צפוי.
 בתבת לק לעפנ אספר יאים פלחירו אורנו
 אפאלת האטה ופע ביה פלחט בה, פאכאורה אפן

א ב ל ו ז ט י כ מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
 כח הציבור שמו, י ביום קצין אנשי אחר קצין
 זה הוא אפקר פאזת האטה איננו יוצא מאם
 בתור אנשי או בדרך כלל, ברא אופן, אין א ברה
 אספקת אלענעם באאל. כיון שמחוק אלה, שחופש איחוד
 צדיק אחר רק באקרים על בונים, נלם ויבנים,
 לכן הוא גם גורב בק.

פאפולרות ביחוד, - רבני רפסוח אל אכילא זה,
 ביה אלעבור רפאגה אחרת. אק א קר אסדר פארה.
 תיכף אהאל, כעבודת אי אל פאזין רבה, פאזת בקרה
 זכאיון על אפקר הציבור איננו יוצא מה אובל אלעון
 גפלו. אק על שרמיון יתגש יתירו באה יאם,
 על אב אובל אלעוב.

רחוק, פאז י אי בקלה איוק. אט יוצא אראם
 שפאפולרטי אפאזאק אהלעה, אק אט אאוד אבקוק
 שפאזת אי באופן בתור אפארט, אט אפאל זה אי
 יביש לק נוח.
 אחר יביש חודש יאם, איוק שפארה אחרת. האלק כט

כפאן הכנה, זא שלמה זאק אהר אהר-גור. יי אי פהלם
אזאב זא נילאם אזא זא חלמה זא יולא; אינ יולא.
אה זלמה. חלמה, זא אזא אקלק זלמה זי זלן
זה. זמא זי זא זא פגדמ פכזיים זלמ פלזים,
זחוק זלמה. חלמה, זא פחלמה פכזיים זלמ זי.
זא אזא זק זמא, זא זכו אזא זכרים יקרים, זא זא
זלמ זלמ, זי זא אקח כול, זכא אינ. זא זא זי
זלמ זלמ זאן זלמ כול. זא זלמ זאן זא זכא
זלמה זא זלמה. זי זא זא זכא זלמ זא
זקום זא זכא. זכו זקום זמאן זלמה זל, זכו זא
זלמה זא פגדמ פכזיים, זחא זלמה זלמה זלמה.
חלמה, זא זלמ זלמ זלמ זלמ, זא זלמ זלמ זקום!
זה זא אמיים. זלמ זלמ זלמ זלמ זלמ. זא זקום, זלמ
זלמה זלמה זלמה זכא זא זלמה זלמה זלמה.
זלמ זלמ זלמ זלמה, זלמה זלמ זלמה. זא זלמ
זלמ זא זלמ זלמ זלמ.

זלמה זלמה
זלמה זלמה
זלמה זלמה

126

360

4.11.1946

החלפת פולין

הפולנים קיימת מה שהתחיל; אמרת לך שהיום החל
 זה אסור וזאת זה כבוד. הירושלמי יום מוסר
 בעליון שבתם שלי, אבל זה בו הייתה פריכה
 לזכור.

ישנה מהאמת שבת אחד מצדדים חובית לך
 חלקי הזאת. אבל זה פירוש לזכור.

לפני היתה אמרתי. היתה אמרתי. חלק
 שבת זה של זה. זה חלקי חיינו יחד.
 אחרי זה לפיכך. אמרתי ואת הכלל אמרתי,
 מה זה חלקי חיינו.

לכן אמרתי, אבל בזה לא סבר. היום האחרון
 באתם לא אני בזה אמרתי. היתה חלילה איני
 אצח זה שאת זה. אמרתי אמרתי חלקי חיינו
 לפני שבת. אמרתי אמרתי חלקי חיינו יחד,
 איני אמרתי קודם-לפני חלקי חיינו יחד
 שיהיה חלקי חיינו חלקי חיינו יחד, ופריכה
 שיהיה חלקי חיינו.

היתה חלקי חיינו חלקי חיינו יחד.
 חלקי חיינו חלקי חיינו יחד.

125

301

1946. III. 5.

רח"פ פולין

סוף סוף הגיע פאקטאטא לבער צפון אי, וואס ריק
 פאקטאטא ביי אים און אפיקר תוכנו. אחרי כהה יא
 חרבה, חכמה איי הנהלת האושר. אק אבאבוב פרה,
 גראו פנסיות לאושרי לא יפיה אלוה אה הלאחר
 פראווי.

בוקא יא אמתא זרם אי הרבה התחבבות
 בעפוי אסביה לחופש.

כתבת אק, להנהלת בקלה ראון עם אפקר
 הגבוה רצית אמאל אסירת הלען אפקר פולאבי-
 לפוא לא יפוי. אמאל נקראת אלשרי פולאבי.
 באה ואלאנה, אה הלען אהיו אי אפקר פולאבי
 חכה אמאל אה ורובם אמסור אי, אה הרצון
 אפריה עם אפקר הגבוה פולאבי באבב טפשי אאו.
 כל כוננת הם, אמאל אסירת הלען אמגלי, והנה
 תובן הוא אה לבוקא אמסור אי כל הלען.
 אהיי להפיה אי יפוא אפתיף אק אבאב-הפאן
 בחק. בקלה אסכרי אה בקלה, אבינתיים תפיה
 אי לפות אמלש אפתיף, אק אבאב פארה
 בירתיים פגין פבואר. קבולת אמק לט אכתיש

על פי החוקים, כל מי שיש לו זכות
לשקוע, יוכל להשתמש בה. כל מי
שלא יוכל, יפסיד.

הנה נראה, כי כל מי שיש לו זכות
לשקוע, יוכל להשתמש בה. כל מי
שלא יוכל, יפסיד.

אם נניח, כי כל מי שיש לו זכות
לשקוע, יוכל להשתמש בה. כל מי
שלא יוכל, יפסיד.

אם נניח, כי כל מי שיש לו זכות
לשקוע, יוכל להשתמש בה. כל מי
שלא יוכל, יפסיד.

אם נניח, כי כל מי שיש לו זכות
לשקוע, יוכל להשתמש בה. כל מי
שלא יוכל, יפסיד.

אם נניח, כי כל מי שיש לו זכות
לשקוע, יוכל להשתמש בה. כל מי
שלא יוכל, יפסיד.

אם נניח, כי כל מי שיש לו זכות
לשקוע, יוכל להשתמש בה. כל מי
שלא יוכל, יפסיד.

למול אחר-צדק היום לבין את פנים יאמר
 תדעו פנסה גיבשה. בנה אגברו שלמה אהרן
 מעשי. עזרה אין אופוסים תדעו פנסה. ~~תדעו~~
 פנסה לבקש את צרכי האוכל כפי מהו אהרן
 אומר. אבל לא יוכלו לתת לי אומר, כל זמן שאין
 בידי תדעו פנסה. כך לעיני פנסה אינו יבול
 לתתו באחישו. אבל כל מה שאיבדתי לי תתן
 כפי כק בלבול אור אומר, אך פנסה פנסה לא

יפניץ יי.
 נפניץ יי כנפניץ שלם כפי מהו פנסה
 פניץ למטה, אך פנסה לא כפי מהו פנסה.
 בית כנפניץ פניץ פנסה, פנסה פנסה

פנסה פנסה.
 כנפניץ, אפסיק כנפניץ את פנסה. לי פנסה
 אחיש קרבן את פנסה פנסה. אפסיק אפסיק.
 כנפניץ פנסה פנסה, אבל פנסה פנסה פנסה
 אפסיק אין לי פנסה פנסה. אפסיק פנסה פנסה.
 קרבן פנסה פנסה פנסה. אפסיק פנסה פנסה
 אפסיק פנסה פנסה פנסה.
 פנסה פנסה פנסה פנסה פנסה פנסה

אך נראה אי שפירן לא ספר אי לאם בדרו.
 הוא סיפר אי רק לא האקרה לקנה בלשה. לפי
 לעתה כח אי אגבינו, פני הלנין הוא בי כז"ל.
 ובנאה לבחכו הפלם בפני-אחוס התור כבור
 נסין. מהל שבאק בנה לבולות לא אובל אפלה
 פתח-תחור הלנין נש.

רחל'ס אט יולד לא יד פאכטה ואינע יבול
 אכטוב. אט יוצל לכה לול אצבי אינע כותב
 עשט, כי אכונה פבא. יתכן. שאכטוב כק
 אמייליה. אהל אינע יבול אכטוב.
 י"י לאם כחלה ולום אינעם וקדלו אטן

פריה וליקות. אב כה"פ

טעות בשנה. צ.ל. 1946

10.11.1945

(2123)

רח"ל שלום

(130)

אנצל את הרגע להכבדת תלמודי עזר כאן
התחנה ואחלום אלקי כזה אולם.
התחנה שמו חונק בה ברזל, נאצות לא רחוק
מפולין פצפצות צדן. באה וחסום קולומה אהבה
פוליצ'קי.

אפ"כ יצאתי מתחילת חמי פצפצות -
לא אכתוב אף ברזל פהטם א סיבוב הנסיעה.
אזלה את כה ב'פולין' האקום אצל פאל. דברק
כאן אורה אף, פאלת עתה אסתבר הכול יותר טוב
אלקיווית.

אפי תכנית הנסיעה - אם לא יהיו אפ"כ איוחנים -
נניע אחרי הדוקה אפ"כ. אלא כניאה אובל אפ"כ
אפ"כ ביום שלישי.

פופילו כרזן דהאקרא להכבדת כזה דלוב
אמל בקות, לכן אסי.

ה" שלום רח"ל שלום אולם, וקבלו הרהר לשקול
ת אמי ~~אפ"כ~~

מילאנו 11/11/46

רח"ק פאוק

השנה ברת אחרת וחצי אחרי חצות, ואני
 נמצא בתחנת פרכהת במילאנו.
 עב לנה לערה אלי פדוק-טוב. זלנה יהיו
 אי קצת קליט, אך מקווה אני לברקאות אהבה
 עליהם, ואולי לוב הילם אהיה אצלם באל.
 אנסה זמורה רק ברת על פשיזונים מסדיה זנסיעה
 ולא הנסעה. אנספר, כי אינני בטוח שאעלה באר
 הפלם. תוכלי להכיר מצורת הפתיה שלי, שאין לי
 תנאים מיזאיים לכתיה. אני כותב על דרכי, בה
 מאוד זא נוח, יתכן שלא תספיק לי סבלנות
 ואפסיק במאצל.

מכתבי פאחרון מהאחנה היה אילם חמ"ט 11/8.
 נראה לי, לכתיה רק אפ, שאתכונן אני לנסוע
 הילם לשי. פריטם על הנסעה זא היו דרוכים לי.
 רפי פדיק הפגאיה פריזיה, היה עלי להפיד לקאל
 אלם יוצאת רכבת מילאנו. אך זא רכיה לנסוע
 לקאל, ובה אה? בקאל נמצאם באה זמנת
 זלבר לעור חילים ברטיים פנוספים זאנעליה

ואנגליה. קצת נסיון באחרות אגב - יעל לי.
 יכול לקרות להחנה לא מחנים הרבה חילים,
 ובו יבואו להגן לחנה אולם חללה ארכבה. אך
 יכול לקרות מצב פחות טוב. אגף לחנה ופוא
 מאי חילים החוזרים אנגליה, ואז אצטרך לחשוב
 במן מסוים על שינוי גורמי. מצב ככה באחרון
 הוא מאוד לא נוח עבורי. לא בי שינוי יותר מאמר
 אפילו, אלא אקצר גם מופלג. אחרת אם כן, אנסה
 לנסות לפיכך ואם אמרתי אפילו. יבוא היה לי
 לפיכך - קהל איאנו - לא עוברת את פרי. אך
 בינתיים שראי שראי עוברת בקירבת פרי, ואולי אצליח
 לה לקחת על הכבדה, אבי אמר אישיה אחרות
 אגב. נוסף לסעו כה, ייתכן שאוכל לנסות בכבדה
 ציביות, אם כי כה לא נוח עבורי, אלא סודות. לא

כדאי לתמוך, בכל אופן נראה
 בכבדה אדריסל לפיכך יוצאת השנה על
 גילוף אך אני נסתי אדריסל בהקרה חלתי שאם
 אובל לנסות לפיכך בכבדה ציביות ואולי אפיק
 לוב באותו יום חללה על הכבדה איאנו. נוסף לכך
 צריך פייתו אפילו קצת כפי. ואם לא אהתיים נוסף

לזר נאמן; היה זה יום שלי, כהני יל ביום זה ביקור
 לא אפקד כדברי. הפעם הובילו לא ביקורת מיוחדת,
 בקלרה הרבה שבנות, כגון; זיבול בא המזור לא
 התראים, ביחצוח יסודי, אסאנים בטלים וסידור איתר
 לא פאטר לא האיטה. ברור ליום לאני זיבול אפתבון
 אנסלה, אין ראשי נתון לטענות אלו. בקיבור ארבת
 את החבילות לא אתר אנסל בדוקר. כלמרת אארוב
 נוכחת אפלת, לאצבי בדרכ לא יהיה נוח ביותר.
 בשווצאם אחופש יותר אאולק, אקאלם דאי באכה.
 אק דאי באכה אותר אקל לטרים ואמה יום
 אלה. הלנה הכבאית נחלת מאפריא לז אפריא.
 בתקופה זו היית במרד וקלתי דאי באכה. באקדם
 באול, אקל אע אחסן האכואת, את האנץ לי באכואת.
 כהני בשווצאם אחופש, לא אוקחם את הכול. פאטר
 לא כדאי לחשוב. אקאלם הבול בקופסאות זכר זו
 כדק, אכן אמנים לא תפוחי אבא, יקור לזר בריום
 פחוח חלנבים. באקרה אלי היה הפיפק, אע היית
 אלונן אקחם זכר ליותר אפילו אהברים פפוח
 חלבים. לא רק אקחתי את בא האנץ לי, אלא אהוק
 פכרות אלה לא האחסאני, קלתי פכרם בריום

נוספת, נכון לפני אלה אהבתי החלום פחות,
 אך לא רציתי ליהנות ברכן הפנים. ראית אחי פולק
 חיילם סוחרים את שקי-הציוד שלהם, שק כמה גלגלים
 מאח. אמנם כלכצית זהרואו צ'יק פייית זקקל לפרס
 לך לשלואו אל סגד, אהל בלהוא נאצא כהר אל
 פגד, יבול אנו לסחוב אורו ארחק לא רב. איש יולץ
 האם הקק כה כבד או לא כה חלל, בקל אופן
 יהיה זה אהן טלג לזורי בקרר אנטיית זלדרי.
 נוסף לאכול היה עלי לקחת לך כמה צדדים לזורי,
 כגון; החפץ ארבע, פיזא, שאיב, אגדת, כלי חצב אל
 כגם צדדים פחות לרק, כל כה גלא את הרקיל חד
 ורכואו פצדי בקיבור היה ^{ונני} לאוס כפול.
 אלציל נסך דוקר אורא לזילא זכורתי לנסך אהו.
 אחרי-האמת אינני יולץ אק היה לך לטעם
 פרבדתי. האטו הביא אהו צדדים לך לטעם הרבה
 כהית נולץ לי אין יתר לקואה דרכת הצילואי
 באין כהיה אסף דרכת הצבאית בלתי דיגתי
 פלכת להילף כספם אחרי לשאת את כה וראית
 פיל לי כהיה בגן לך צאת דרכת, החלטת
 לזורי להנה אורו אורו יולץ לזורי באר.

ובקש מאנן לאבדו באקום, מה האצב לאמיתו.
 בדרך אפריז. לא הייתה נוחה ביותר. הילגתי מאדם
 מקום בקרון עם אולגהם רפודים, אך כרכרה היתה
 מלאה, וחי אפסר היה זהה. כל הילוף לזה בישיבה.
 - אפסר הוטלו תנאי פכתובה, איך פוטלו תבלי
 בפאלק פאכתה.

אפסר הייתה בדוקה. ראיתי פכנסה את פחיהלום
 לחבר פחיהלום. כלפולחורה אפן האכה אפיהלום
 כל האלק פנסוף. מקום פאפיוואציה כה כ.ט.א.
 אינני יוצל אפן נאלי פתיבות, אך תפקידם כה
 בלוק, אחקרת התנועה פכבאית. פם נאצאם ביכל
 תחנות פרכבות לחיילים לזכרים. כ.ט.א. בתחנה
 לא יבול פיה אפנות אי. אתחנה פרכבות לפתחים
 לא נוסף לאיטליה. הוא היסביח אי לילע ככרת
 פנוסף לאמאנו ופיה יוצאת מקאפלי. אם כן מה
 אי אפלות? נתן אי כהובת לא ארכב התנועה
 פכבאית. אי אפכה למ. פארכב פכה לפתח הלף
 תלף. עפ אכ יא אי ערז קצת כאן, ונלגה דינעם
 איסכאלי פפסווסקי. הייה אצאם כחצי לפה, לנה
 כוס קאקאו ופאכתי. בליחה פלאארת אפם לאנ

נוסף זאטליף, נעבך ישראלי, שפעט יואים טעס זאטליף
אזע אע פדערה שאפע, שפוא בא כוח בעזוינט. כיוון
לפחדרה תפיה עוב אעט אזעאם, בק לביא דתן זי
אכרה זאחיה.

פאכט זאלעך פדענעף ואחרי טיול בעאד זכא
חברים, רשא זי אלעו אע רשין פנסיף שז, ואארו
זי לעפעך לענים אזי זיפיות דתחנה פדערה. כזא
זצין לעל פסיפוד פטה פצאיו זא זאלע פאדור
אחאס לעפ אעזעפח ביט זדין עובדי האלעריעם,
זאזי זא יונץ אנזאית, זפע זא יונץ לעדיט.

פאקיקי לעל פטיח רשא אלעו. אאזא זא פיה כדור
זא זילעאנו זאזי אטליף, אאזי איה לעל זעלעו, אאז
פיה דרור זי לעבר אעזי.

נסענה אזי זקרודע לע ברק. פכאן פיה זחוק
זאזי, אק כפי שפוא עפכ זי זא זעב פאלעחה,
חלענה לעזורה זיפיות לע זאחרי כה זאסופ
זו זא פאזע. נכענה לע זכאד זקות זלפיות
זאלעך זאלעך. זא זכאזי זעלעך קופס. בעדיט אזעאז
זאזי פאז. כזאחנה זעלע זאזי זאזי, ספכע
זי זא זעבדע, זכא פסיפוד פיה זאזי, בק

שלא יבאנה לפעסקיה. בהלך אסוים הצוחה לפעדי
 עד כאן אמר אהרן, כבוד לפדיה גאון, ובקלה
 אהרן לאכנס אליה. בדבר חכמה.
 חכמה זלמלי. פה חסו כי לא אחזה צפונים, אך
 אופן לא היה כי פראי זכאו. פייתה למ חכמה
 לפס-אגה אמר אכמה, כהנה זק אמרן ביקורי פלתי
 לפתה זק חדר לי זלזוא את אחיו, ופלמלו בחזק
 חזק זק אמרו, וזויה פחות לא בה כוח גלויט. כיון
 זלמיה, לא פסקיה פתוב אכמה, כהנה זק בק
 גאה אילם, שילגז זלזור זי גאה שילגז. עד כאן
 פינץ זי, אין גאפלוהו זלזור זי, כי איני בקוק זלמח
 פלזם שהוא גאונה זליו. תפקיבו בשא אלה זכדי. אפא
 פתרואו אהו לא זיק זי.
 בתחת פרכה פרא זי ה.ט.א. זאינו רכה
 זי זכנס. בדבר שמה את פולפם פיכן היא
 חנה זלמלי, אך פה לא ינלן זלמלי זי. נאזא אר
 חזק לעס זלמלי זכסיו זי, אך לא פיגוה זר
 זיק. פיגוה זר כזי בק, לפרכה זל מולפה זל
 זי אכמה פרחנה זלמלי. ירה זלמלי, נלמח
 זכר ה.ט.א. זפוא סזרי כפי לפתח זי זל זלמלי

במחנה

עם רכבות בלילה כיום, כך לפעמים סבור. ואם יהיה
 אפשרות ל... פיצונית לפעול אצל איני הסכרות, אפילו
 היא קרובה מאוד לפעולה, רק סביר 4-5 קילומטר, אך אין
 אפשרות להפיק זה פיצונית לפעול. אחר אחר לילה נכבד
 על מוצא לאין, דבר ברור לא יבלי. הלוקר, איני יוצר
 גמי עומת - הכנסת פנסות זמנית - את האפס, אוי. אמת
 אחר, ואז לא רק איבוד של יום לא יפיה לי גם אקס
 כיבן לעיות, ויש לי רק כמה פרקס ברכות, הנה אפילו
 בשם לא אובל. חלפת, אלא התורה הכנסה פויר
 כולק עם בבל, עם התורה לא איני עם אף פקס.
 באין בניה יולג את ואחכה. זמנה באור נכבד
 ויוצאות, לא כל נכבד שאל את האם היא אפשרות, אך
 כל התחלות שליות. בלה ארבע וחצי הלוקר, התורה
 לדוא תלמידים זמנה פרקת. ימים אפסידה האוצר
 בפרטא וחוכים הפויר. את יולג וכוזר על התורה
 אצב כוחי לא ארוא ביוירי. הנה אסוגדים סביבו
 כמה ימים, כולק וחוכר, כך כמה פקס. זמנו אף
 אחר אפס, לקופס אכן חדרו בחפזו כיוון אף, עני
 אף יום ואחר. אי האפסית אף. את עזר אף, ושאל
 אלו האם הוא אף אפסית. באקס תלמיד קצרה

הוא אהיה לך כאלו אנשים בעלי גבולות
 מאד הם לא יקום. את כל מה שהיה יונץ ~~הוא~~ אדם סבורות
 בק ראו אולי אפילו את אלוהים ואולי אולי אולי הם
 דבר אלהים הנספח. אך בזה לא רק שאינו אבן
 של אלה בעל זיכרון, אלא גם לא נקראו אי אפוא
 את הלב באחד לא נח. הוא נשגב אולי בראו
 היוצאם לבוא היחידים ביניהם שיוצא אנשים, כזה
 כראות אדם באנו כוחו גדול, שהוא יכול לזכור עם
 ייף אנשי, כזכור אלו או כלפינו, וזהו אדם פחית
 באנשי אינו אבן אולי, כדור עם כן אולי שהאנשים
 או היא כלל לא אנשים, וללא היה כל פתאומי
 דברים. אין אולי שלפניהם פנים כאילו את אנשים
 א מה וקרב אל השמים. אולי בזה פה של אפוא,
 פועל קדמת השלבים ברוח. אולי שלבים אחר
 כדת שהוא יסל, והוא יראה אי שכן אל אלה.
 בלשון חזק בעלם הכבד. נכנסת יחד אתם לקרן.
 אולי של סוף בקרן את של הביוב של, ופועל בזה
 אולי של ונסחב אולי פניהם ופועל לא גם אקולו,
 יאית את השלמות הולכים אל כוח חכם, שלמות
 וחזק האקלים של אפילו את פניו, הכל באה יל

אי אפיק כחמה אפיק קי כה כה. גיילאנו בקרו
 נסה פירב כה פלאם אבדו מה, מק אפאת
 מחות"א א לנתן לו גילום כי אק בפתות א
 פנא, פתפתו אפאת אה פפתות פני, גתאא
 אבדו-לב כה שפאת אהין אפפת פניו.
 נפנו אפוא איל אאוי, וילי פוכאות פירב
 ורתו גתתה לפוא אה אי. פגלג לפ מ.ט.א.
 לפכס אה אפפבו ופוא אהין אן אי כוכ
 אפול. לנתן לו, אפפיה. א פיקס אהין כה נירות,
 אה יי לפפא לפ ופפא אבדו לפ פכבת
 פפפת אפפא אפפא, ופפא לפ לפפא ופפא אפפת
 פכבת אפפא אפפא. גתתה בו אפפא פפפא,
 אפפת אה. פפפא אפפא אפפא אפפא
 פכפן, פיק כק אפפא אפפא אה פפפא.
 אפפא אפפא אפפא אפפא אפפא אפפא
 אפפא. פפפא אפפא אפפא אפפא אפפא
 לפ חפפא אפפא אפפא. כק אפפא אפפא אפפא
 אפפא אפפא אפפא אפפא אפפא אפפא
 אפפא אפפא אפפא אפפא אפפא אפפא
 אפפא אפפא אפפא אפפא אפפא אפפא

המחזוריות האורחות, כי בכל זאת יבוא היום
קרוב לביטול המדינה, והיינו נשא דקל.
כל פלגים ופלגים שונים וביניהם פירכא פלי. זה לקולנו
לבוש רבנת פלי, שאלנו כדלעז חילום. הללו שלם
אז פרינו את שאלנו וזקוקים אליהם אדינית הם
אחילנו. יתר בטחון פוסקים אינו לעולם לאו,
וכבדת פלגים זקוקים קרוב פלגים וטרם הפלגים פכבדת
הלכה, פדיונו שלמה גרוי פכבדת פלי. כי אקרא
ה הפלגה שלמה כי קרה אצל פכבדת פלגים אלה
אחילנו זה אפוא זה לא דבדת דק קבנת פקאל

הפלגים, כי פלי לוח פכבדת כלן זה פלגים פלגים,
אך דכל זאת אפוא פלי. קלה פלי אכנתה דה פכבדת
כדת אחיה.

אלה הם פלגים פלגים ופלגים פלגים, קולנו אלנו
פכבדת פכבדת פלגים פלגים פלגים

ארות פסידוקים פאכובים זקראת שלינה, אחטא
 זאגת אפ אואר גיבולף פיה נוח וללנה זכרה
 אי באק לנה חיי ילנה ככה האקוואות יותר נוחים
 אק בבל זאג, פיה כפ יותר נוח אלבת כל האלה
 זלא אפלות זמולף קצב אה הפצאות. כזה פלאם
 פאפזרותה גאילה, לא ספכה, אק ברה אי לפיפזרות
 יותר פפלאם ^{אספס} פפלות לינה ליי. כלבתחיל אפפיל פלאר
 נכפאת לינה לאוקה, פיית אוזי אגליק זישון פכרה
 זאן, זואא עבר האאנה אל פוכבת זפליז אה
 כאם, כי הפלנו זחנה לבה אחכה זנו ארות
 בוקר. פפלת אפה אה גזבי פאילה זכנת אהר
 זאכז זלא זלית ימים. באמותה הבוקר קרה
 זי פנפנה זאשן, זאחרי כה האק זלנה כזה פלאם.
 כלמלתה ארצה זחופל, זכאו כן דבוק חכרה
 אהחופל, קבלנו זם אה זכנה זחנה - ארות
 חאות. אפסיון פפוא זאנה זצדיק זקרת זבוק
 ספז, כל, אכז, זסכין. זאחת זא זבוק, כי בזל
 זחנה כבו אקדל כל אהה לנה זאחת זאחותה
 דבוק חכרה זאחרי, קנית אי זאחת, כי באנה
 זא אקדלם זאחות. אה הזאחת זאי זסרת זיצוק

• חסרים עמ

אין החורף כשנפץ ארצה ואולם. כה יותר טוב
 דברק אמר האקספון הצבאי, החופם בידה אקרא
 זם אלה האדם בלא אנבים אותו היטב. הפלם
 לסיף חלטה אולי בן אקחה כל בני פאובל. אך
 כיון שצחח לא הייתה לי ואקספון לא היה לי
 אקרא, נסוף אם בן בארצם. ואולם לא היה לי
 אה חלום, פניו בן נסון פנט, ואלו נסיון אין צורך
 בכל הכסף!

בתחנה לבד ראית ולאכלנו לא ארוחת ליד,
 קראנו צחות, ובזקא תחסינה. וראש אי תלם חלפה
 לטאן ופאה אין יותר צחות? אבל מה לא צורה באחלה
 בא אולם. ובן באה ארוחת בדוקר אולי לאוכל אקחה
 אובל. בסתפקול בתה לתה ורעה. נחלת הייתה ביקן
 לקיבולו אובל יגל זכריו, כן להאנוחה בבניה
 אי פייתו אמת. אך לא כי בזכה לו. בלף לזל בלק
 לזה חיל בקרנות ואולי לקרון פאכמן אפטר
 לקול תה וקלות. בלם הולכא לקחה זם ~~אמא~~
 גיפס. אובשם אי ספר תה ואת אקוח לתי לזות,
 אוזיא את פאנתק ורובה אלשם, אך אתהר' לא
 כי בכסדת נאצאר לביין לא אפאת צכרת, אך

למשל ציבורי כבר הכיר איטלקי. מי אפילו מאמרקי
ואז הוא בו כספים אלל איכות שומר, מאז כול
איטלקי אל סגלם מחז אין לי. באין ברירה אחת
מי מצדה את פלגות, אך על פנה לא יכלה
מה עלולת עלולתה בא האבה באצטון. הוא רק
מאת אלה פלגות לשמורת, נתן לי אמת חברה, בחל
מי. מה סוף פנה ואמר ב"ק". ל פניה או ל
ופכתי. אקל אבן לומר לאצטון לא פכתי, מי כי
תה עלולת סיו לי איתך עלתם ביא.

אחות פדוקר אבאנו בתחנה, תאחזקת באמה
ואחלה קולואטר אפגאל פלג"צרי. כבר אמרתי אקל
בלק, נכנסו אמרנו חרתי. הידלנו את כה בלק
פבורת לאנברות שלפילון אל אור פיה כל באה
נצלה. את הנגאל פלגיוברי לחרנו בלק בלף
למי. את הפגאל האיכות פנלנו לא גוף לנלא
אחון, מאה באוכסיה. לעתך ראינו לל פאלם, בן
בתחנות ופן בלבות, כולל אנפנים לנו יביא.
פלגו פכה פיה אלל פאמאוי. מיט זכר פאם אצ
פלגיובריה פכו פלגו איזיות, או למה רק פנל
לכך ציבורי קדל פט תירי, אך אבוי פכנס עלתם

הפלג את האוכל. הפלג לא היה לי זה האה
 להתחמם, כי אוכל יבש זרבת לא נתנו לנו. אלא
 נכרד קצת, את שלי מקח חברה גדוקר בן חלפתו.
 אחרי שהכבת כמה הלפה בליל, לא פאבת. לנד זילין.
 פתאמזת ~~ל~~ זקראו קצת, בכבי שלפנת תקל שלי
 את לטת. טאן זילין יל בי ופותר, - אזחיק פאזילנו
 נדיל הלפה לאנה גדוקר.
 אחרי שלפ לנד פיתאמזת באו זילפ לפט בן ולבת
 זילין. פיית זיל, ואם כי לא אבת, פכרפ לא פכר
 זי ונדאזת אפר. לא פתלזכרת אר פלפ, לר
 שבת פתא נפתחה בלפ וקול צוק איאנו. קפבת
 חיל אפר, - אזל אה כפז הלפ כחלל זכין ובלוד
 חולק. את אזיל הליל, הלפה אחת אחרי חבות.
 פיקראנו זילוא בסאפ לזות - זה בו זלובה.
 אני אוכז אפר את אה לפוזאזת אפחילזת, אזלז
 את החפילזת אל לבאי ופולק אחרי כל החיילש. יוכרם
 לאנכר ואלטת אזיכי ליעם אזיליקם זכין את הפילש.
 תקל כבי פאיכר אזגים זכל אה פכל תה וזאזיקם
 לזכר ליפי את לא יכזל זפתגה לר הכזל יזכ,
 ונאלף זפורד את פחפילזת, וקר אז פהיאנות אפתה.

• חסרים ענ

אוטואבליס גאס לתק העברה ולקום את החילוק
 למחנה מצד. מי לא יוכל מה עצלות, וצורה עם החבילות
 זר. ט. א. מי אמר לו, לאן כבדני לנסוף האה, ותלדט
 לבתי לא אעמדת רבות בבית עליונותי אין בלא.
 כדני להגוף עליונותי הרבות בבית, צניק לבקול
 באלט כל מיטלי, והכבוד הראשון האתחילה בקפה,
 יוצאת מאילוטו הלך וחזי גילה. ומה בקרב לרבות
 ציביות? כסו ילע פלג אחת ביום הלך הלך
 ולתים בבוקר. מי לא כל-חולב מי-אכל פלג
 זיהית מצו בלא. ביעים על הלך ולתים, י.
 זי לוב שאנה שלת-אה מי אלה למחנה הלכה אין
 זי כבדן לנסוף, הליק בגלל החבילות לקנה לסוף
 אמת, אפילו אהאו ואז פלג. נוסף לך פאוטואבליס
 נסוף בבדי. מי שאל האם יל לך חדר לחבילות,
 מתברר שאין, יל רק חדר לחבילות על קצנים צבוחים.
 מי לא הוציאת לבין לנגא כסו. בקיבור, אין מה עצלות,
 צניק לחכות שאנה שלת בחנה. מי אוביא את הספר
 של אורו על הכתובים, על הספר של מי נר, ואתחיל
 לכתוב אכתוב. אבל כפי לא נות הישיבה היא לא
 ישיבה והכתובה היא לא בתורה. מי אפסיק ומאלק,

כמובן. אגודת לימודי יפואית אינה דסביבת
 מילאנו. אצל העברות בצבאית אחרים אי, למחילת
 אסור בכלל להכנס פנמה. גם בכוונת לחתול בספר
 צביק אני לאסור לאפקד אחנה האגודה, ובקבוצה יומים שלוש
 אקרא את הכסף פמיטקרי. אני אהבתי ברחובות הלך
 ואינני יוכל אה אצטת. בתראיו הקטן שאני יש אי
 אמה פצרות, חולב אני אאכור חולם פצרות ויהיה
 אי כסף אכרטיס. נכון. לפסיכיות אילדות זהל, אק
 אין אי ברכה, הכי לא להנאה עצמי אני אהבתי
 אחרת? טוב, אני אובן אכוכ פצרות. בוקא בלאני
 אובן אכוכ, אה אף אהז לא פונה אה. אני אהל אהל
 בין כזוי אהל פולוס כולם לעם אהל אהל בכה, ולא
 באוס. אהל אהל. אק העם שמה אני קול אהחוכי
 סיזאנטים, אני אסובד את כהני בשלחה, כאילו שלחה
 שפכו לא אהיח. בן הפלס כה נכון. אינני לאהל לא
 הפקח. נותן או חולם פצרות, הוא אהל אי שלוש
 אאות וחולם איכצת ואאולה חוכי אני אהחנה הכנה
 אהל אני עיל אהז וזה כלה. אהילט אני אהל קולס
 אהילס אהנה האלפרי. אהז לע קצת, אובן אהחנה
 פצרות או יותר נכון אהנה תה לע אהל, ואני

• חסרים עמ

אלק לתת פרכה לקנות ברכים. גרמני האמה,
 קדמת למכות אהאסן, ותכל ארתם - לפי פצת
 האחסמאי - אלמיה חזר פחילת, אחת יגבו אמן.
 אביא כסא פחובה וילג למו. לזב לא פסקת לילג
 ומן כפר גיכום. פתלומה אחרי כהם בקות, אבי
 בלמן וכמה לפני לזב לפתת כדף לפי לז ארות
 פצבריים. באלק פמלן אצל לקנות ברכים, ואכל אחרי
 הארות למו גלקט. אני בא לתתה, נכנס אלזב
 פאיובראציה ללמו כיבן אצמם את פכרטים.
 אסבינה אי פיסן פפ, אק ברת פזיה לפי פורתם
 בלפה לזש, אק אין בטחון לזש לזב ברכים לתת.
 אם בן אלק גינתים לזב אי נסילי לז יבינה ברכים.
 היא גינה יזב אמולבת, אגל אגל סול סול. אני בא
 לרכי. א. ופאצב הוא כפה. כיוון לפלורנט ליבת איזור
 אחת אמר ~~אמל~~ אילמנו, לזי לזלת אמקרה פכאלית
 לפ האצור ולם לקבל רמת זנסלפ, אג יזב
 פכרטי. א. אגרי אי דאיה יזב אכל זנסלפ יתכן למת
 לזב הילפ, אגל הוא אינו ברות. זנסלפ לז
 כם, אמקרה זכור כלת, ופורתם לפ בלפה
 לזי יזב. אם בן אה לזי לזלת? אכל זנסלפ

צפונים, לכת קלמט וחצי אפוקרס או לכת אפוקרס
 אכטום ברבית הציבילי? אכותה פבריים יוכת
 אפוקרסיית קוט אלמו אכטום, אך איעי יוצף בום
 ילם ככטום מי אמר לכת אפוקרס א לא אכזיח באן
 אכ אך אפוקרס הלם היא לכת אפוקרס, ואיעי יוצף
 סא לא בכך אפוקרס ברור או אמי יכח לכת ואפוקר
 קלם לכת וחצי. מי אומ ככך קלם, ביון סא
 אכז א לא בא, לכת מי את הקוקס ויכח הווכב.
 בחת אכטום אמי ילם יוצי מאוניה פנאמא דהלם
 דסיבת גמא. נוק יתם סאמי אמי אומ, בום סלם
 לכת ככטום אכטום אפוקרס, אמי אפוקרס אפוקרס.
 לכת חלבו י. אכ אכטום אפוקרס אפוקרס אפוקרס. פרי
 וימי אפוקרס אפוקרס ילם אפוקרס אפוקרס אפוקרס
 י. א. אפוקרס אפוקרס ככטום.
 אכ נכס ברבית חכמה אפוקרס חכמה ורואה חכמה
 אפוקרס פקדיו אמי אפוקרס אפוקרס אפוקרס אפוקרס
 וחצי, אך אין ברבית חכמה אפוקרס אפוקרס אפוקרס.
 חכמה, מי אפוקרס אפוקרס אפוקרס אפוקרס אפוקרס.
 אפוקרס. אפוקרס אפוקרס אפוקרס אפוקרס אפוקרס.
 פ"א אפוקרס אפוקרס אפוקרס אפוקרס אפוקרס אפוקרס
 אפוקרס אפוקרס אפוקרס אפוקרס אפוקרס אפוקרס אפוקרס

יותר גדול, פאס ארוך כה לא יהיו יותר כרטיסים, או
 באקרה ליהיו כרטיסים והכסף לבידי לא יפיקו. אבל
 באקרה השני נהגו לחיוב ~~אז~~ ואוכרה מע לחסלו.
 אבל איך? ללמוד את פתוח-כה אסוכן וגם בלמוד
 את פתוח, זה אולם אמ. נכון, דכים יש לי לוד ארבעים
 וחמש סיביות, אולם לאבנן. אך פאס כה יפיק? ופני
 כל פאנשים הלומדים בתורה. אפיקים בידי שרות כסף
 לא אאלץ ליר ויותר. אבל אין דכירה, אוכרהם אללה
 פכח זה לדיבורתי. את אראה אלכני בתוח, שאני
 יוצא ואחזור לקראתי. אני אספיד אספיד תחנות
 פרכבת ואכה שאלהו. יאלו את אל סיביות, אך
 כמו לפכחים, אל אחד לא נישל. אך גם הפלס בו
 פיא רק שאלה לא פאן, סוף סוף בבית לספוח. קדחת
 שאלו אמות ולרעם ליר, ולכשו דכים סכום לא של אמות
 וללעם ליר. חפתי לתור ורחיק הטט שאלה אחכה אני
 לוד שאלואי לפני חלון הקופה. אחרי כפיה גמולתי, הניץ
 תורי ללמוד בפני חלון הקופה. אקרא לפורטרף י לוד,
 אבל את הכרטיס אקראם בחלון אחרי. חלק אחד גמולתי
 בוטל, כרטיס ילנו, בלתי השאלה היא פאס הכסף יפיק.
 הניץ גם תורי לקדחת הכרטיס, וגם הסכום השלתי מלפפ

אחרי הכרטיס הוא אהבץ אמת והאלימ ליה. אמת
אקילה פרצה אליה: גם כרטיס יל אי וקוב אמתים
למיהם ליה ולמנו ליה דכיס.

במה עלי ליה גכרתו, שדאק בל היום לא בא אובל
לפי, גם אמותה ליה לא אמתו אמתו. אמתו לשכח
לא שציק ליה, אבז חששו לאה אמתו לוב אמת-בראשו.
לא וקוב ליה הולק אמת חכמה אמתו הולקה. הולקה
כבר אמתו: כצורה שלם אובלם אמותה הולקה, אק אמת
לי אמת כה, כשצמת און לי ואמתו לא אמת ליה אמת
אפאמותה. אק כלה ובל אמת אמתו אמתו אמתו אמתו
אמתו. כרטיס פנסיה לא ככר דכיס; וקוב הכסף ליה אמתו.

דבר אמתו לובי אמת לק קטן, צין בכי האובל שלולת
בליני, אמתו אמתו אמתו. קטנה חבי קולו אמתו
באחרי שלום וחתלה ליה, ויל ליה ככר גם אמותה דכיס,
וקוב אמתו אמתו וחתלה ליה דכיס. אמת ימתה הכסף
צחיק אמתו, אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו
בן אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו
אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו
אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו

דמאן אמותה הולקה נכנס גם אמת אמת בוס אמת

באלו ברכים שבאמילת הרכבת. רק חלק מן אלו
הרכבת תוקן, כך לברוך הברכים ילנו קו אמילת
אחד, ורק אי פה אי למ ילנו לט קו. לכן נזכרות

הרכבות דארת באים אל לט קו. בכדי אמילת
אלוהי את הרכבת בדאם אמיל. דברך בלל י. לז"ן

אמילת חיובל ע"כרונ את פרכם חרב שבאמילת.

במקומות שבכ"כ נמצאת בלתי, פרכיות אי"ן

אמילת כה אל"ן. בדא"ה, ביון אלל נרכסה פרכי.

ופולא, כיון לרוב הפרכיות פולו. לא כן פולו

באמילת, כיון ככה לז"ן פולא:

הרכבת נפולת לט יפודי אמילת. פול דבר קצת

לברית ויכולת לפיכך אמיל. הוא אכ"ה את פולא,

ולאורו אל פכחבת אל דלל. הוא יפל את לט פכחוב

ויפל דם לטרכ נוסף אל. פכ"ט אחיון כה, פיה

לברית חלם אמיל, אחרת לא יפלה איק אחת לט

פכחובת לט.

חלף, פיה יכח אפוד לט פכחובת אלל, איק פולת

אחרת הרכבת אלל, אק לא כבא. פולת לט

ובו אל כה דבר טפיל, לכן אלל אמיל דק"ב. ו.

נמצאת אחרת הרכבת אחרת פכחובת, אל את

לנסוף לויא פונזיליגה "אקרא גזינו אל האל. ברחמי
 פטרם מאתי אל כחוב בם, ואף אחז אל יפץ פיבן
 כחוב בם נצא. אואל קצת נגלה זכרכה, יודיא
 אחי זפויכתוה. זמ הף פכירכמה אל יפץ פיבן
 נצא כחוב בם. אחי למוא בוכר אצו תפלו זיבן
 פרחוה נצא, אחר אי למוא אובן זפויאל. בחיור חאל
 אחי זיר, פיסתכתי אליו כאו אל אלאף זכרתו. נוסף
 זי אצלו לפרחוב האקרא נצא גסידת כחוב
 קאפאקעט. כאית פהצב הוא אל נוח, אכתי יאר
 פתדיה פכדפה למחן למית פתדיאות לברחמי
 פכסדת, ובכתי זפניץ זרחוב דאאלעט. עז זקינדת
 כחוב בם נוסף טראג. בראג בירתי פלם נוספתי,
 אחז פנופליג איל לפרחוב האקרא נצא בתלם
 כחוב דאאלעט. בקיבור, פכתי כחוב דאאלעט עז
 שיצאת אחוץ אלי, אק פילכתי עז זפסוף אצאת
 כחוב פפונג שאאזיכוי למאכויף. אחי חיפולם
 נוספתי כחוב בם אצאת סוף סוף את כדית.
 ובאי לזלזות פיו אל פיית בם זקלה בחיפול
 פפיות. אק בייליכ ונס אחוץ אלי, אל פזלתי בלודרם
 זלם, זכן פתקלתי בם דאציאת כדית.

החלף, לא שזילתו אין זה אכתוב. היא הייתה לבבית
מאוד, ולבובם הפתחה רבה.

החלף, לא מצבים ואין מצאה אותם-אכתוב רק אחרי.
בכפל לא אגליק. את האכתוב ככה בזה בזה אני
אחלף אלוהי לזה. האותיות יולדת לא ברוב, ובאופן
אזני עוף הפתח משכיף לני. אהי היא אהקלת
לאכתוב אכתוב, לביא לא משכיף לני ולפיא ילדה
אזה ואהקלת אהנו שילאו לא האופנים, כי כלפיא
הבוא אכתוב, תרצה לנסוף לא האופנים.

בזה שום מה רק ואלבום ונלקות ~~היה~~ רבות
לכאובם אכתוב. *עם הפתח*

פארגאנג 14/III/46

החלף עליו!

החלף, אינני יכול לכתוב את אכתובי אולי זכור
את סיועך על איתור אכתובי זה. לא עלה לי עמדה
יום בכתובת אכתובי אך יוצא אני על מה אכתוב
את אכתובי זה ולדעת יבילתי 14 - לא בכתובת
אכתובי.

בלי אסור לך קצת איך אצאני את כולם. אכתוב
בקרן ואסיים גרעון.

נחיה את בן אשכול. אפשר לפתוח גרעון אחר;

נחיה אחר אחר. אבל יתכן שיש יהיה אחר. בדרכ
כלל בכתובת על יד גרעון - שיש וכתובת בתי אחרים

בתלבוץ באה בכתובת בלוי; איך היא אחר, צוחק דווקא,
פולק וכו'. אני לא יכול לקחת בתלבוץ את כל הכתובת

בלוי. אני נאמא כאן יום בלוי, על פנים הספרות זכאוו-
אחר, צוחק, פולק, אחר, וכו', אך צדין לא האמת דווקא.

אינני אגיד, פילי לא יוצא מה זה דבי. קורה לפעמים
שואו נופל וקצת אחר או ארכיזים על קצת, אפי

כאילו אחר לכתוב, אחר תוכל אחרת וכו', שאל
כזאי שפאליק וכו' וכתובת קצת. אני לא

נאמר זכמות את הילד אובלי. זה קיים לעיני אבא
 לא שילקם זכמו, אינו בזמן גם בזמני האובלי. כל שלם
 כשלאישלם לו אובלי, הפכה פלוק זקבלו. זה כן הוא
 מתחם שלש. לך שבוט נכנס צדיק להלביבו לפחות
 ללב שלש, מק אינו בוכה. הלביבם אותו ואכסום,
 ופוא שוכס לקט כהילו מתכוון לשיבו. רק לוכבים אותו
 ומתחקים קצת מהלטה, ופוא קם כהילו כלום זה קרה.
 כהילו גללים בו קצת מלביבם אוו חסרה. הוא ^{אינו}
 נלם, אינו בוכה - שוכד ואחרי זה שוב קם. כך זה
 נמלק לך שזכ אחד אתלילי. בקיצור, זה ילד אחר,
 ילד מתק מאוד. ~~זה~~ הוא כי שגנן אבא קצת חיוור.
 לבד לדיין זה יובל, לט אלם שבו אבטא באופן ברור
 מלן בן; אמא ואבא.

אחת היא האטרקה. כלמט אסתכל אל ילדה זו אז לבי
 מתכוון גי. ילדה יפה, ילדה פקחית ומסכנה. ילדה גדלה
 בלי חדרות ופיה לא יובלה לשחק. בזמן האחרון יש לך כהן
 חברה אחת ילדה גדולה אזוי פוי לטיט אדוזהת אמה.
 בחברה הזו היא ילדה זה אופזחור, יתכן לביא גם
 שלשם והפלפלה לא פלטרקה היא לא ללביבה. מק אי אפשר
 גם לאסור אליה לשחק לך חברה זו, סוף סוף אין לך

חברות אחרות. לפנים אין הכרה בן אהליםק דה.
 כל פתח שיה אלף אאז לא טוב כל הילכה ברמ
 וראשונה אורג בה באוכל. היא אוכלת כל אאזה נפון,
 לפמאכלים שהיא מקבלת, פס לא אורגאים זה, אך צורת
 הפאכלים שלה היא בהחלט לא בסדר. אין מקרה שהילכה
 תגזור את ארוחתה בפחות אלף. צורת האכילה שלה
 נותנת את סימנה בפניה. היא נראית בפחולט לא טוב.
 אוכלת רק את הפאגה, יותר אאל את היתר, היית כולב
 לפיא תהיה בבני דאחל. חבל לא ילכה זו.

פכטה, נראית אאז לא טוב. בזמן פאחרון יל זה
 אינו אחלת בבדי ובה קלור לם ביטה חאורה, כך לפיא
 כאלט לא אוכלת. נוסף לכה בתנאים פכאלים כאן
 אלצבנים אורה אאז, וביסכום- מצב דהיאורה יכוד
 אאז. ביאם פאחרונם אאכים- פאל ופכניה- אלצבה הילכה
 קצת וכה פופות לכרקות שהיא מקבלת. אבל אל אנ
 לא יכול לרדין זה היה מצבה קובם, אם כיום פקרא
 בה יותר טוב.

מאל זכאל, אינו לפוא בא לאיטליה לם היום, פוא יכד
 פכרה. גם כלה לם צבר לא פוציא אורו אליאוי
 מלקל. פוא נלאר איתן דרוחו, אבל יכד אאז בזלפלו.

בחלפה, אלא שצדק הייתי קודם אסור רק א חייב
 כאן במקום, וזה היה אסור רק בהכרח את אצב
 כל שיש זהם. אבל הפלא לא אלה באה. ילדתי
 אכרוב את האמת * זכרתי שזה, כרת לזכ ארט
 אחת אלה. בלתי הובה אנו אלב אקדם אילן, כי
 אחר עלי אהתעורר אוקדם אנסול אכומא. באלק אמן
 בבידור האמת, הופלתי כזה וכה פלמא א יב.
 פאיקם וויכוחים עם פכניה, בק ששלוח לברו.
 בחלפה יתחבקי פלמא אה, אלו אכרוב רק כנראה
 אחרתים. אחר אפיה כל פיום בדיק וזאי א
 אוכל אכרוב.

לזכר דבר אחד רק. פחטנו אלא את פיק פצלות
 אלא לברי אבוי פאיקה. פכניה חולבת א עם יוכבד
 ציא אצלה עם כה אלא כל הנאקה אהאי אלאוב. א
 בק. אנו אחבים אפצלות אמק. את ההפצלות נא
 אכרוב אלא.

אלא כה רק אילופים וליקוח רבות אכואכמ
 אהפכא

בהיות אלא אהביות אפכניה פאיקה אהלה. הא
 נול אפלות לכה אכומא, אבל אנו בטוח אה פוא
 אכרוב אלא.

ב'כ"ו. בעצמו אלה אחי יום החיפוש אחי
 האם בנה, והסוף מוצא לנו שהוא כלל לא נמצא
 בראש, מקום לעולם נמצא באיטליה. "תן לבבך
 חכה אלמלא לך אצל, אם כי איננו חושב
 כזה של לך אצל.
 היינו בארץ ה' אצל ע"כ נכון. גם כאן לא
 שחק לנו האל. בדיוק ביום זה ב"ה ה' ישיבה
 חלוקה, והאחרת וקצת צונו אש"ה. בארץ הוא
 בכלל לא היה. בארץ הישגנו אצל ~~א~~ אצל כלל
 לא מוחטו אנו, כי לא היה לו פנאי. הבטחה
 קונקרטית לא הסכים לתת. הוא טען, שהוא זה כדי
 כך אחיאי שאינו יכול לתת הבטחה טרם של ה'
 יבוצו בכוחות ה' סטרטגיית. אלה אקרה לא כלל
 נוכח הוא אנו, וחושב אנו אחת פאנלציה בתלביח,
 אבל פיקר תלוי האספר סטרטגייתם שאש"ה תקבל.
 בברית עם לך החיים האש"ה בליניניש אלו. גם
 עם אנו ל- בק- אנו בנה. הם אכיריש דבחה
 בבוטולתו, ויתלכו גם באוצרות אש"ה. כפי שאנו
 נואה, אין עדיין בנה לפיכך. אלה בתוצאה היא
 אבל הנסיה היא בראש, אם יהיו בקרה סטרטגייתם

אחלקה, כפי ידיו כגם אולם ליכרו אולי את פלס
הא ברויבא.

בבד אהב קונקרטי כן סידרו, אך כנראה שגאילא
לא יבואו את זה. אדובר היה אפלטון אפלידי אורם
ארווא. בימים אלה מתאכזן ברווא קיבול לא חלוצים
פריטיבנים. אפי אפי ליבול, כפי י. אהלוב ליפני לפ הנאם
טוב י.פ. ביבול אק. הא איתו פלונק אפריטיבנים, אפי בוקא
בה פסתבר בקלות, ואפא ילע פבות אפוד אקייבול
החביל. אך כפי למארת אק, כנראה לא יבואו פבות
בין ובה אהק לקול אחר. בשגן חוקרת סטפיקטיס
ילע פתחלקות אסוימת האלביים האיי פליכובי.פ. כאן פילורטי
יבול כפי שהא ילען פבויות רבות, בו בשגן לברוא
יחבן ליטנס פלי פבויות יותר, ואכן י. אהלוב
לפי ילעו פילורטי.

כזה כגם אלים לא לניטס אחריים. נאסרי אפיקה צע
אחוריה. מיפליטה בקיבול לי כואא, אפי פיתברר להיא
גכה ברווא. הייט אפליה. לפי דבריה, י. אפי חליפת
אכרבים סביבה לפ אפיקה. אפי פיתחלמות כפי אפיה
פוא לא כף. פיתחנ אפי לודע באפכירות אנדונעפ, (נאיה זי)
פוא לפ אפוד. או היה לפ קצת יותר פאן היינו שולטים

פארנט 22. III. 46

כהלף שלם!

אמאל זא כהדתי אכתי, פשו כהראה אכתי.
 באחרון אפארנט. אחר זענען אה פארנט בייך
 חברה. אה נוצה אפלאר יום אחד בגילאנו, אוי אוכל
 לאצוא אה אבא על זיכע, זפי אה זיכע זעה אה
 פלייטקא פדי פוא נאצא בסביבות אילאנו.
 כהלף, זע אאסר זק קצת על אצב פפליטע פארונט,
 אובן זעליקע אאסר זק א פלל.
 זעה אילם אפער זכען זאצבא על זעל פוא - זיל אאוב.
 זא אלאוי כהלף א זא פפליטע זעכר פארונט, א
 אאסר זק אה זמאייפס זאצבא זילם.
 פארקא זעלל חי זו זילם זקרא קארקטי. אה זין
 זמא פחיים זקארקטי, יעדער זק זעלען פאכתי.
 קיום זא פפליטע פארונט - זוא זל זעלן אונזרא.
 אונזרא זעלמא זפליטע א זמיה חזשית. זמאיה
 זמניה זפריזוכיזיה פפוכה זאזא פאזפתי. זק
 זעל, זכען זענד זקרא זרעל זאקען זעל זעל זעל
 זע זמאטיים זיר זאזעל, זו זמאן זעל זעל
 זע זרעל זעלמא - זמאזעל זעל זקרא זק

לשארו רק לומר מלפני זה אנשי נשואי היה מלה
 איך בכל זאת מתקיימים? הן מלה זו קשה אלוהי,
 בקרי אם נקח בחשבון שיש ימים זכרים אבל איננה
 ואם פרטה באבריכה ביטה חאכה מאז. הקורא מה
 ילע פודות קרואטידי. ואפו מלעלע הקואקטידי? בקואקטידי
 מתבטא באטמח אלול, וכן הכול. מלעלע גם האטמח
 הוא לא מלולף זמרי, גם כן בק בחלקו. אך כבדי
 להביע את מצב הליולף באטמח, הן לפסד זק כלה
 אולם הן פרכה האלע בקואקטידי.
 בקואקטידי אונע מלעלע אמא נפלות. אפס זקחים אובל
 אהאטמח הכלי פחות אלעלע אנות. גם חק אמנות האלו
 זקחים מתוק פכוח. הרוך הצולף אמא בקואקטידי,
 אינו תלוי בצורה לפס אקדלע מאורא. כל הצורה הלו,
 אהוה מצלם אחס לא צדוד אהכסאותהם. פהכסאות
 במור מאקורות לונע. האליה אחסר בלוק פלחור בפה
 לוסקים דרדה אלעלע ויל דינעם אלעלע בלי הון נכר
 מאזי. אלעלע אחריה מתקיימם אפס, לפס נלמנים בכמה
 פים. אקדלת תמיכה. ופחלסקותם היא פחולף מלי אלו
 זקדל את האלכודת פחפחית ואת החילות הפחולף אהאקרים.
 את פחולף לא אהאקרים בכל פחלעם, אך ופחלעם זכרים פחולף,

הוא, שלם הקב"ה כל חובו חבולת אמונת, שכתב
 לאלה בדבריה אל דרך החלטה הכספית. לזה אולם
 מתקיימת גלגלת קרובים בחדר אחר ובלקח אמאיקה.
 ביניהם יש אולם במקדש אבי לבול בלבול אמלה
 גלגל חבילות אבון ומאדוליס, אבן לזם כסף. אולם
 אחרי אצוא לפס פנימה אהל-ימות, אלאגוסטאפוס
 באמריקה הם כותבים אכתובם אאינזום אכרבה
 לרשם, באילו הם יוצאי פלגים האלו, ואכל האינזום
 הקב"ה הם תאיכות בחבילות וכסף. ברוב שילם גם
 אולם לשהים אכאם אותם המקורות גם יחד.
 גו, ישלם גם אספי פלגם אל אלפחות, ודינען האל, לפי
 קיומם הוא אל אונברא. וזאי שצבם הוא אאוב לא
 טוב. תלואי וזאי אהי חיים כל האולם האלו בקוקרטא
 המלכה היא פלטה, ראית ביה חונם, ולמה לפיכך
 מתקדם כאן גבגב ישנם וכבו, ואין האולם סוף מוכנס
 לוותר אל פדבנים האלו. זה שנוץ אובל אהמטבה האלתו,
 פרי כאלף כל האולם לפיכךם בריווח אדלם את
 אכוחותיכם אוב. אולם פנולת פקוקרטא חייבה את
 כל בני הבית לקחת אובל אהמטבה האלתו. באין
 בכייה אוקחם בואם אובל, אבא לא אוקחם אביר כל

חזרו האלמנה אמר רק אנה אמת או לא ביותר
 לתיים. לכן זה אמר פגות אהמטח צוא בקר חצי
 אמר העלות לקרקטיי.
 הלא אקח אהמטח זה אמת, זה עולה אללה אללה
 ארנים זיר אחוזה. נמאן זו אם בן לוד בחמלת ארנים
 זיר למזה צדיקה פרעה הפסין אובל לעזרה ופס תוספת
 ארנים. ופאי היה יותר טוב אז היה יכול לקחת אהמטח
 רק אנה אמת לעזרו, אבל אמר חוסר אמצעים אכמה
 הוא אמבול את הירנים את האוכל אהמטח הפללי.
 יתרה הפסל לשמרת לו אחי פוכרת התלום לעזרת,
 יכול להפיק להם אך ורק לפינות. כיון שצבא היה
 לא אובל, הסכים הלא לקבל לזו את פנתת האלק
 על בקרקטייה התלום החוגג הוא שלטת ארנים זיר.
 החוסרת הפו איפשהו היה לקיים את עצמו בקושי.
 אבל הפגות אהמטחיות על הלא ואל פרעה בקשר להפיק
 עם, מניס זאין לעוק יותר משלם ארנים היה שהוא
 אקבל.

אמר לק את פאמה, אם כי נפנית אאוג אהדיקור
 אצל פלל, אך פרעלה היא לא טובה ביותר. פלט לא
 לעם זכאות איק חיים טוב כדי הפיות בהשונתה לתאמין

לוי בתי אילני דוקא הלא ופרטה הפלם הם ילדים
אמנם לא יד אחיו השולחן שאני כותב ללו, בכל זאת
לאי אכתי דלמי בל. הלא אנכי בסיוס החלבונו
לא הקולקטוב שפם, לצביק לסיים היום את קיומו,
ופרטה יולדת, אמנם, באפס אלפי אק אין לה
אצד כוח אכתיבה ואני אמר את זאת. קדמי.
אם כן ברורה שלם אפם ואפיונים, ואף תהיה
אק תחלואת אליהם.

רובץ חטא ביד אבות, בה אלק וואו נאמן אנוח. אע ויטה
 כאן בעולנו, כאילו אל גמלים אנושות. רובע אע אברהם
 אבאן, אזוי אמתק יונה ואע אז יקר בה אל האב. וואו
 וואו רק אלקע, גע פיאול אובל די. כל האבן, ער גואי
 פאטאליע, היינט אצאע אצאע. אקע אקע אקע אקע אקע אקע
 אע אקע. יאזע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע
 אקע, יצאע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע
 אל האבן אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע

רחלע, אע חוש אבא ישיע אי קע אבא אקע אקע אקע
 אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע
 אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע
 אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע
 אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע

רחלע, אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע
 אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע
 אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע
 אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע

אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע
 אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע
 אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע
 אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע אקע

פ"י 26. III. 1946

(117)

אדם

החלף פאוס!

כפי שאתם יודעים, נמצא אני חברה בפ"י.
 הינתי פנה בדוקרי. הפלם לא הייתי פדק
 נוסף ביותר. אכבדת נכנסת ללא כלות. כל
 האקומות היו ~~אופאגם~~, אחריו אי אהילאר לוד יוק
 יואים באילנו. אובן לא כצ"ת. אך הם טלנו
 שראית אין אקומות ולעת לפחופש לי טכס
 נגמר ולא קלים אובל אכחות את = נסילתי.
 אב היה לי אלמתי. אספר לרם את האחר אל החופש
 לי, אינני יכול, אובכח הייתי לקבל את טלנותיים.
 אבל החלטתי בסך זאת לנסוף. הכבדת יוצאת
 אילנו ב ס"ט בדוקרי אובן לבאליה יהוא לא ילתי
 ככה, חלשתי שאת איאחר את הכבדת. אהאחנש
 יוצאת בקלות, לואי האחנה לצב אוחי, אחרת או לסופדת
 לנסוף והוא האין אי. קצת יותר קלם היה להכנס
 אכבדת. במקרה נסוף הפלם רק ארפל קבוצות
 גדולות אחיבות אנגלויות, והסגל שלי בלט אדי. אך

נבנתה ופכאל לכה בסדר. מקום לא היה לי, ולכן
הייתי כל בוא הנסיעה באמצעו.

אחר מתי הפכרתי אגף לחנה, ותיכיה לי - ובאי-
לדונה רבה לקרוא את כל האכתבים לשיצטברו
בבוא הילדי.

רחל, היחידה בבית, ביצרו פלם לי בק, לשלם
תפיל עם הימים לסדר לפוליק. האם חולבת את
לילית באת? את אורי בלם גם. הוצר את אורי
לפילם יפיו פלם בסדר פסח אסורני. ודלנה
הבאה יהיו כפר - ובאי - פוליק בקידול, ואני
ילא פסד אורי אחר.

הייתי הוצר לשלם אורי חכה שאלתי, אך אחר
אורן לפ שחקרא את אכתבי'ק, ובאי אצא מלוד
לכובין.

אצאתי דכסי כאה אכתביק אפני בחופם לטרי
לניתי אריס, אילנה באת יחתי לפ אכתביק בחבלים.
שלו רב לק רחל, ושלו רב זילרים. וברכה
הרה שלקות חמות לכובים אכתבי'ק.

(37)

(116)

אטאכין 27.11.46

החג של

כאשר לא כבודת רק היום אכתי, אהל פולט
התגלות, נוקא היום, יום בארון לזכור לאתום - לא
אכתי. אך אכתי. יהיה קצר פולט. את הכס
אחא את בראה.

באתה אכתי באה אכתי אך ומהל. לא אכתי
כרף אה תאכתי, אהל פולט בראה ויחיה לזכור
לזכור.

כי לא הוא ~~אכתי~~ אכתי, פולט לזכור אכתי
פולט - אכתי. את פולט לזכור אכתי.
"אכתי" לזכור לזכור אכתי, לא יזכור
אכתי, וכתיב אכתי לא פולט.

הזכור אכתי היום אתה אכתי. לא הפולט
לזכור אכתי. פולט אכתי. אכתי אכתי
אכתי הוא אכתי אכתי. אכתי אכתי אכתי,
אכתי אכתי אכתי אכתי אכתי אכתי אכתי.
אכתי אכתי אכתי אכתי - אכתי אכתי אכתי.
אכתי אכתי אכתי אכתי אכתי אכתי אכתי.
אכתי אכתי אכתי אכתי אכתי אכתי אכתי.

PLEASE ADDRESS YOUR REPLY TO

373

Rank..... No.....

Name.....

Address.....

116

Date 29. III. 1916

הנהגתו של הממשלה
 איך אהבתו בדרך שבאנו בתחילת פתוחה
 לידנו היום בלילה, בדרך שבאנו בתחילת פתוחה
 מי הספקנו אהבתו בדרך שבאנו בתחילת פתוחה
 זהו הפתוחה של בן בתחילת פתוחה
 אך אחרי זה אני בלילה, בלילה של פתוחה
 התבונה של אהבתו בדרך שבאנו בתחילת פתוחה
 אהבתו אהבתו בדרך שבאנו בתחילת פתוחה
 אין אהבתו, בלילה של פתוחה
 זה אהבתו של פתוחה, בלילה של פתוחה

אחרי זה אני בתחילת פתוחה
 האהבתו היא של פתוחה. אחרי אהבתו בלילה של פתוחה
 כולם בתחילת פתוחה, בלילה של פתוחה
 זהו בתחילת פתוחה של פתוחה - בתחילת פתוחה
 פתוחה של פתוחה בלילה של פתוחה
 אחרי זה הוא בתחילת פתוחה, בלילה של פתוחה
 פתוחה של פתוחה - בתחילת פתוחה של פתוחה
 בתחילת פתוחה של פתוחה בלילה של פתוחה

NATIONAL WAR EFFORT. PLEASE USE BOTH SIDES OF PAPER

PLEASE ADDRESS YOUR REPLY TO

רבני. וכתבתי לכם בעבר ביום שבת האחרון
 וכתבתי לכם שיש לי שאלה אחת שחשוב לי לדעת
 עליה, אולי תוכלו לעזור לי. הנה השאלה: האם
 יש צורך ללמוד תורה גם לילדים קטנים?
 וכן השאלה האחרת היא: האם יש צורך
 ללמוד תורה גם לילדים קטנים?
 אני יודע שיש הרבה דעות על כך, אבל
 אולי תוכלו לעזור לי להחליט. תודה
 רבה.

וכן השאלה האחרת היא: האם יש צורך
 ללמוד תורה גם לילדים קטנים?
 אני יודע שיש הרבה דעות על כך, אבל
 אולי תוכלו לעזור לי להחליט. תודה
 רבה.

וכן השאלה האחרת היא: האם יש צורך
 ללמוד תורה גם לילדים קטנים?
 אני יודע שיש הרבה דעות על כך, אבל
 אולי תוכלו לעזור לי להחליט. תודה
 רבה.

וכן השאלה האחרת היא: האם יש צורך
 ללמוד תורה גם לילדים קטנים?
 אני יודע שיש הרבה דעות על כך, אבל
 אולי תוכלו לעזור לי להחליט. תודה
 רבה.

NATIONAL WAR BOND USE BOTH SIDES PLEASE

• חסר הסוף

PLEASE ADDRESS YOUR REPLY TO

1000 10th St. N. W. Washington, D. C. 20004
 Mr. J. Edgar Hoover
 Director
 Federal Bureau of Investigation
 U. S. Department of Justice
 Washington, D. C. 20535

NATIONAL WAR EFFORT PLEASE USE BOTH SIDES OF PAPER

PLEASE ADDRESS YOUR REPLY TO

Rank _____ No. _____

Name _____

Address _____ 11

Date _____

אני מכתב לך מאת חברי המועצה
אשר הוקמה למען הצבא והאווירון
במסגרת תוכנית ה"מ"א" ובראשות
החבר המזכיר, ובראש המועצה
האזרחית, אשר מטרתה להעביר
לצבא ולאווירון כל אשר יוכל
להועיל להם, ובראשן כל מי
יכול לתרום לכבודם ולרווחתם.

אנא תענה לי על המכתב
הזה, או תכתוב לי על ידי
החבר המזכיר, או תכתוב לי
עצמך, או תכתוב לי על ידי
מי שאתה רואה לנכון.

אנא תכתוב לי על ידי
החבר המזכיר, או תכתוב לי
עצמך, או תכתוב לי על ידי
מי שאתה רואה לנכון.

אנא תכתוב לי על ידי
החבר המזכיר, או תכתוב לי
עצמך, או תכתוב לי על ידי
מי שאתה רואה לנכון.

PLEASE ADDRESS YOUR REPLY TO

Handwritten text in Hebrew, appearing to be a reply or a letter. The text is written in a cursive style and includes several lines of prose. A red stamp is visible on the right side of the page, partially overlapping the text.

Handwritten text in Hebrew, continuing the letter or reply. It appears to be a separate paragraph or a continuation of the previous one.

Handwritten text in Hebrew, concluding the letter or reply. The text is written in a cursive style and includes several lines of prose.

